KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 10.10.2024 r.
COM(2024) 448 final

2024/0247 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

zmieniająca decyzję wykonawczą 2009/1013/UE upoważniająca Republikę Austrii do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 395 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej[1] („dyrektywa VAT”) Rada – stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji – może upoważnić każde państwo członkowskie do wprowadzenia szczególnych środków stanowiących odstępstwo od przepisów tej dyrektywy w celu upraszczania poboru podatku od wartości dodanej (VAT) lub zapobiegania niektórym formom uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania.

Pismem, które wpłynęło do Komisji w dniu 20 marca 2024 r., Austria wystąpiła z wnioskiem o upoważnienie do dalszego stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 i 168a dyrektywy VAT w celu wyłączenia z prawa do odliczenia podatku VAT nałożonego na towary i usługi, które są wykorzystywane przez podatnika w ponad 90 % do jego użytku prywatnego lub użytku prywatnego jego pracowników lub ogólnie do celów innych niż prowadzenie przedsiębiorstwa lub do działalności niebędącej działalnością gospodarczą. Do wniosku dołączone było sprawozdanie dotyczące stosowania tego szczególnego środka, obejmujące przegląd stosowanego wskaźnika proporcji w odniesieniu do prawa do odliczenia VAT zgodnie z art. 2 decyzji wykonawczej 2009/1013/UE[2] zmienionej decyzją wykonawczą Rady (UE) 2021/1779[3].

Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy VAT pismem z 16 maja 2024 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Austrię. Pismem z 17 maja 2024 r. Komisja zawiadomiła Austrię, że posiada wszystkie informacje niezbędne do rozpatrzenia wniosku.

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Art. 168 dyrektywy VAT stanowi, że podatnik jest uprawniony do odliczenia podatku VAT nałożonego na towary lub usługi zakupione na potrzeby swoich opodatkowanych transakcji. Art. 168a ust. 1 dyrektywy VAT stanowi, że podatek VAT od wydatków związanych z nieruchomością stanowiącą część majątku przedsiębiorstwa danego podatnika i wykorzystywaną zarówno do celów prowadzonej przez niego działalności, jak i do celów innych niż prowadzenie przedsiębiorstwa, podlega odliczeniu wyłącznie do wysokości udziału procentowego, w jakim dana nieruchomość jest wykorzystywana do celów działalności prowadzonej przez podatnika. Zgodnie z art. 168a ust. 2 dyrektywy VAT państwa członkowskie mogą również stosować tę zasadę w odniesieniu do wydatków związanych z innymi określonymi składnikami majątku przedsiębiorstwa.

Zgodnie z art. 395 dyrektywy VAT państwa członkowskie mogą stosować środki szczególne stanowiące odstępstwo od przepisów dyrektywy VAT w celu uproszczenia procedury poboru podatku VAT lub zapobiegania niektórym formom uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania, jeżeli środki te zostały zatwierdzone przez Radę.

---

1 Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

2 Decyzja wykonawcza Rady 2009/1013/UE z dnia 22 grudnia 2009 r. upoważniająca Republikę Austrii do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 348 z 29.12.2009, s. 21).

3 Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2021/1779 z dnia 5 października 2021 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2009/1013/UE upoważniająca Republikę Austrii do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, Dz.U. L 360 z 11.10.2021, s. 120.

Austria zwróciła się o upoważnienie do dalszego stosowania środka szczególnego stanowiącego odstępstwo od art. 168 i 168a dyrektywy VAT, który umożliwia temu państwu całkowite wyłączenie z prawa do odliczenia podatku VAT od towarów i usług wykorzystywanych przez podatnika w ponad 90 % do celów prywatnych lub do celów innych niż prowadzenie przedsiębiorstwa, w tym do działalności niebędącej działalnością gospodarczą.

Ten szczególny środek został pierwotnie przyznany Austrii decyzją Rady 2004/866/WE z dnia 13 grudnia 2004 r.[4] na okres do dnia 31 grudnia 2009 r. oraz ponownie przyznany decyzją wykonawczą Rady 2009/1013/UE z dnia 22 grudnia 2009 r. na okres do 31 grudnia 2012 r. Okres ten był następnie przedłużany do dnia 31 grudnia 2015 r. decyzją wykonawczą Rady 2012/705/UE z dnia 13 listopada 2012 r.[5], do dnia 31 grudnia 2018 r. decyzją wykonawczą Rady (UE) 2015/2428 z dnia 10 grudnia 2015 r.[6], do dnia 31 grudnia 2021 r. decyzją wykonawczą Rady (UE) 2018/1487 z dnia 2 października 2018 r.[7] oraz do dnia 31 grudnia 2024 r. decyzją wykonawczą Rady (UE) 2021/1779 z dnia 5 października 2021 r.

W swoim obecnym wniosku Austria poinformowała Komisję, że stosowanie środka szczególnego okazało się skuteczne w uproszczeniu poboru VAT, ponieważ zmniejsza koszty administracyjne i zwiększa pewność prawa zarówno dla administracji podatkowej, jak i dla podatników. Nie ma potrzeby ustalania rzeczywistego wykorzystania towarów i usług w przypadkach, gdy ich wykorzystanie do celów działalności gospodarczej wynosi mniej niż 10 %. W przeciwnym razie konieczne byłoby udokumentowanie i ustalenie użytku osobistego oraz podlegałoby to opodatkowaniu zgodnie z art. 26 dyrektywy VAT. Prawidłowe opodatkowanie użytku osobistego musiałoby być monitorowane przez administrację podatkową. Dzięki środkowi szczególnemu możliwe jest zwolnienie z obszernej dokumentacji, środków monitorowania i weryfikacji, a tym samym zmniejszenie obciążeń zarówno dla organów podatkowych, jak i dla podatników.

Poza tym minimalne zmiany proporcji wykorzystania towaru lub usługi do celów prywatnych i do celów działalności gospodarczej skutkowałoby korektą odliczanego VAT. Ta niewielka korekta byłaby nieproporcjonalna zarówno z punktu widzenia podatników, jak i z punktu widzenia administracji podatkowej.

Austria wskazuje ponadto, że środek szczególny okazał się również skuteczny w zapobieganiu uchylaniu się od opodatkowania lub unikaniu opodatkowania, ponieważ zapobiega nieuzasadnionemu i nieuczciwemu odliczeniu naliczonego VAT. Środek szczególny przyczynia się do zwiększenia sprawiedliwości zapobiegając zakłóceniom

---

4 Decyzja Rady 2004/866/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. zezwalająca Republice Austrii na zastosowanie środka stanowiącego odstępstwo od art. 17 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych (Dz.U. L 371 z 18.12.2004, s. 47).

5 Decyzja wykonawcza Rady 2012/705/UE z dnia 13 listopada 2012 r. zmieniająca decyzję 2009/791/WE i decyzję wykonawczą 2009/1013/UE upoważniające, odpowiednio, Niemcy i Austrię do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 319 z 16.11.2012, s. 8).

6 Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2015/2428 z dnia 10 grudnia 2015 r. zmieniająca decyzję 2009/791/WE i decyzję wykonawczą 2009/1013/UE upoważniające, odpowiednio, Niemcy i Austrię do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 334 z 22.12.2015, s. 12).

7 Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/1487 z dnia 2 października 2018 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2009/1013/UE upoważniająca Republikę Austrii do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, (Dz.U. L 251 z 5.10.2018, s. 33).

wynikającym z nieuzasadnionych korzyści w zakresie przepływu środków pieniężnych dla podatnika, który wykorzystuje towar lub usługę jedynie w niewielkim stopniu do celów działalności gospodarczej i który jest uprawniony do odliczenia VAT z tytułu tego niewielkiego stopnia wykorzystywania do celów działalności gospodarczej, w porównaniu z podatnikiem, który wykorzystuje towar lub usługę wyłącznie do celów działalności gospodarczej.

Według sprawozdania przedstawionego przez Austrię przegląd minimalnego odsetka wykorzystania towarów i usług do celów działalności gospodarczej, który jest wymagany, aby można było odliczyć naliczony VAT pokazuje, że próg 10 % dla celów działalności gospodarczej jest na tyle niski, aby nie mieć znaczącego wpływu na całkowitą kwotę faktycznie pobranego VAT na etapie ostatecznej konsumpcji, a tym samym nie ma negatywnego wpływu na zasoby własne Unii z tytułu VAT.

W oparciu o informacje dostarczone przez Austrię Komisja rozumie, że przyjęty wskaźnik proporcji 10 %/90 % wykorzystywania towarów i usług do celów działalności gospodarczej i do celów innych niż działalność gospodarcza nadal stanowi rzetelną podstawę umożliwiającą wyłączenie transakcji, w przypadku których wykorzystanie do celów działalności gospodarczej można uznać za nieistotne.

W konsekwencji przedmiotowy środek szczególny stanowi ułatwienie zarówno dla administracji podatkowej, jak i przedsiębiorców, ponieważ usuwa konieczność monitorowania sposobu wykorzystania towarów i usług, w odniesieniu do których w momencie ich nabycia zastosowano wyłączenie z prawa do odliczenia, w szczególności w odniesieniu do ewentualnego opodatkowania wykorzystania do celów prywatnych zgodnie z art. 16 lub 26 dyrektywy VAT lub w odniesieniu do korekt odliczeń przewidzianych w art. 184–192 wspomnianej dyrektywy. Z tego też względu właściwe jest przedłużenie środka szczególnego.

Przedłużenie powinno być jednak ograniczone w czasie, aby można było ocenić, czy środek szczególny jest właściwy i skuteczny i czy warunki, na których opiera się odstępstwo, nadal występują. W związku z tym proponuje się przedłużenie stosowania odstępstwa do końca 2027 r. oraz zwrócenie się do Austrii– jeśli państwo to przewiduje dalsze przedłużenie stosowania odstępstwa po 2027 r. – o przedstawienie najpóźniej do dnia 31 marca 2027 r., wraz z wnioskiem o przedłużenie, sprawozdania obejmującego przegląd stosowanego wskaźnika proporcji wykorzystania towarów i usług do celów działalności gospodarczej i do celów innych niż działalność gospodarcza, stanowiącego podstawę wyłączenia z prawa do odliczenia podatku.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Podobne odstępstwo w odniesieniu do wyłączenia naliczonego podatku VAT należnego od towarów i usług z prawa do odliczenia VAT, w przypadku gdy dane towary i usługi są wykorzystywane w ponad 90 % do celów prywatnych podatnika lub jego pracowników lub, ogólnie, do celów innych niż prowadzenie przedsiębiorstwa lub do działalności niebędącej działalnością gospodarczą, zostały przyznane innemu państwu członkowskiemu (Niemcy[8]).

[8] Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2021/1776 z dnia 5 października 2021 r. zmieniająca decyzję 2009/791/WE upoważniającą Republikę Federalną Niemiec do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, Dz.U. L 360 z 11.10.2021, s. 112.

Art. 176 dyrektywy VAT stanowi, że Rada określa wydatki, które nie dają prawa do odliczenia podatku VAT. Do tego czasu państwa członkowskie są upoważnione do utrzymania wyłączeń obowiązujących w dniu 1 stycznia 1979 r. W związku z tym istnieje pewna liczba przepisów „wstrzymujących", które ograniczają prawo podatników do odliczenia.

Niezależnie od wcześniejszych inicjatyw mających na celu ustanowienie przepisów określających kategorie wydatków, które mogą podlegać ograniczeniom w zakresie prawa do odliczenia[9], takie odstępstwo jest właściwe w oczekiwaniu na harmonizację odnośnych przepisów na szczeblu UE.

Proponowany środek szczególny jest zatem zgodny z obowiązującymi przepisami dyrektywy VAT.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Art. 395 dyrektywy VAT.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Biorąc pod uwagę przepisy dyrektywy VAT będące podstawą przedmiotowego wniosku, zasada pomocniczości nie ma zastosowania.

- **Proporcjonalność**

Decyzja dotyczy upoważnienia udzielonego państwu członkowskiemu w odpowiedzi na jego własny wniosek i nie stanowi żadnego zobowiązania.

Biorąc pod uwagę ograniczony zakres odstępstwa, przedmiotowy środek szczególny jest proporcjonalny do zamierzonego celu, jakim jest uproszczenie poboru podatku VAT i zapobieganie niektórym formom uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania. Środek nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

Odstępstwo jest ponadto ograniczone w czasie, a jeżeli Austria będzie chciała przedłużyć jego obowiązywanie, konieczne będzie przygotowanie sprawozdania dotyczącego funkcjonowania i skuteczności szczególnego środka.

- **Wybór instrumentu**

Proponowany instrument to decyzja wykonawcza Rady.

Zgodnie z art. 395 dyrektywy VAT odstępstwo od wspólnych przepisów dotyczących podatku VAT jest możliwe jedynie na podstawie upoważnienia Rady, stanowiącej jednomyślnie na wniosek Komisji. Decyzja wykonawcza Rady jest najwłaściwszym instrumentem, ponieważ może być skierowana do poszczególnych państw członkowskich.

[9] COM(2004) 728 final – Wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 77/388/EWG w celu uproszczenia zobowiązań wynikających z podatku od wartości dodanej (Dz.U. C 24 z 29.1.2005, s. 10), wycofany w dniu 21 maja 2014 r. (Dz.U. C 153 z 21. 5. 2014, s. 3).

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

• Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Nie przeprowadzono konsultacji z zainteresowanymi stronami. Przedmiotowy wniosek opiera się na wniosku złożonym przez Austrię i dotyczy wyłącznie tego państwa członkowskiego.

• Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

• Ocena skutków

Niniejszy wniosek dotyczący decyzji wykonawczej Rady ma na celu uproszczenie procedury poboru podatku VAT poprzez upoważnienie Austrii do dalszego stosowania środka szczególnego, który umożliwia temu państwu całkowite wyłączenie z zakresu prawa do odliczenia podatku VAT od towarów i usług wykorzystywanych przez podatnika w ponad 90 % do celów prywatnych lub do celów innych niż prowadzenie przedsiębiorstwa, w tym do działalności niebędącej działalnością gospodarczą.

Zdaniem Austrii środek szczególny zmniejsza obciążenia administracyjne przedsiębiorstw i administracji podatkowej, ponieważ nie ma potrzeby monitorowania późniejszego wykorzystania towarów i usług, do których zastosowano wyłączenie z odliczenia w chwili ich nabycia, szczególnie w odniesieniu do możliwego opodatkowania towarów i usług na prywatny użytek lub korekt odliczeń.

Wnioskowane minimalne wykorzystanie towarów w co najmniej 10 % do działalności gospodarczej w celu umożliwienia odliczenia naliczonego podatku VAT jest stosunkowo niskie. Zdaniem Austrii przedłużenie okresu obowiązywania tego środka szczególnego będzie miało zatem jedynie niewielki wpływ na całkowitą kwotę dochodów z VAT pobranych na końcowym etapie konsumpcji i w związku z tym nie ma negatywnego wpływu na zasoby własne Unii z tytułu VAT.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma negatywnego wpływu na budżet UE.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

Wniosek jest ograniczony w czasie i zawiera klauzulę zakładającą wygaśnięcie odstępstwa w dniu 31 grudnia 2027 r.

W przypadku gdyby Austria uznała, że konieczne jest ponowne przedłużenie obowiązywania środka szczególnego na okres po 2027 r., powinna najpóźniej do dnia 31 marca 2027 r. przedstawić Komisji sprawozdanie dotyczące stosowania przedmiotowego środka szczególnego zawierające przegląd stosowanego wskaźnika proporcji wraz z wnioskiem o przedłużenie odstępstwa.

2024/0247 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

zmieniająca decyzję wykonawczą 2009/1013/UE upoważniająca Republikę Austrii do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej[1], w szczególności jej art. 395 ust. 1 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE regulują prawo podatnika do odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT) nałożonego na dostarczane mu towary i świadczone na jego rzecz usługi wykorzystywane na potrzeby opodatkowanych transakcji podatnika.

(2) Decyzją wykonawczą Rady 2009/1013/UE[2] upoważniono Austrię do dalszego stosowania środka szczególnego stanowiącego odstępstwo od art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w celu całkowitego wyłączenia z prawa do odliczenia podatku VAT nałożonego na towary i usługi wykorzystywane w ponad 90 % do celów prywatnych podatnika lub jego pracowników lub ogólnie do celów innych niż prowadzenie przedsiębiorstwa lub do działalności niebędącej działalnością gospodarczą („środek szczególny”). Upoważnienie do stosowania środka szczególnego wygasa w dniu 31 grudnia 2024 r.

(3) Pismem, które wpłynęło do Komisji 20 marca 2024 r., Austria wystąpiła z wnioskiem, zgodnie z art. 395 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy 2006/112/WE, o upoważnienie do dalszego stosowania środka szczególnego.

(4) Zgodnie z art. 2 decyzji wykonawczej Rady 2009/1013/UE Austria przedłożyła, wraz z wnioskiem o przedłużenie, sprawozdanie dotyczące stosowania środka szczególnego, obejmujące przegląd stosowanego wskaźnika proporcji w odniesieniu do prawa do odliczenia VAT.

---

[1] Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj).

[2] Decyzja wykonawcza Rady 2009/1013/UE z dnia 22 grudnia 2009 r. upoważniająca Republikę Austrii do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 348 z 29.12.2009, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2009/1013/oj).

(5) Zgodnie z art. 395 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE pismem z dnia 16 maja 2024 r. Komisja przekazała wniosek złożony przez Austrię pozostałym państwom członkowskim.

(6) Pismem z dnia 17 maja 2024 r. Komisja poinformowała Austrię, że posiada wszystkie informacje niezbędne do rozpatrzenia wniosku.

(7) Zdaniem Austrii środek szczególny okazał się bardzo skuteczny, jeśli chodzi o uproszczenie poboru VAT oraz zapobieganie uchylaniu się od opodatkowania i unikaniu opodatkowania. Środek szczególny ogranicza obciążenia administracyjne przedsiębiorstw i administracji podatkowej, ponieważ nie ma potrzeby monitorowania późniejszego wykorzystania towarów i usług, do których zastosowano wyłączenie z odliczenia w chwili ich nabycia.

(8) Jak wynika ze sprawozdania przedłożonego przez Austrię minimalny wskaźnik proporcji 10 % wykorzystania towarów i usług do celów działalności gospodarczej jest na tyle niski, aby nie mieć znaczącego wpływu na całkowitą kwotę VAT faktycznie pobranego na etapie ostatecznej konsumpcji.

(9) Biorąc pod uwagę pozytywny wpływ zarówno na przedsiębiorstwa, jak i na administrację podatkową, Komisja uważa, że właściwe jest przedłużenie obowiązywania środka szczególnego.

(10) Środek szczególny powinien być ograniczony do czasu potrzebnego do oceny jego skuteczności i adekwatności stosowanego wskaźnika proporcji w odniesieniu do prawa do odliczenia VAT. Należy zatem upoważnić Austrię do dalszego stosowania środka szczególnego przez kolejne 3 lata, tj. do dnia 31 grudnia 2027 r.

(11) Środek szczególny jest proporcjonalny do zamierzonych celów, tj. uproszczenia procedury poboru VAT i zapobiegania niektórym formom uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania, ponieważ jest on ograniczony w czasie i ma ograniczony zakres.

(12) W przypadku gdy Austria uzna za konieczne przedłużenie obowiązywania środka szczególnego po 2027 r., powinna do dnia 31 marca 2027 r. przedłożyć Komisji wniosek o przedłużenie wraz ze sprawozdaniem dotyczącym stosowania środka szczególnego, obejmującym przegląd stosowanego wskaźnika proporcji.

(13) Przedmiotowy środek szczególny nie wpłynie negatywnie na zasoby własne Unii z tytułu VAT.

(14) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą 2009/1013/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 2 decyzji wykonawczej 2009/1013/UE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Niniejsza decyzja traci moc z dniem 31 grudnia 2027 r.

Ewentualny wniosek o przedłużenie środka stanowiącego odstępstwo określonego w niniejszej decyzji musi zostać przedłożony Komisji do dnia 31 marca 2027 r.

Do takiego wniosku dołącza się sprawozdanie dotyczące stosowania tego środka, obejmujące przegląd stosowanego wskaźnika proporcji dotyczącego prawa do odliczenia VAT na podstawie niniejszej decyzji.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Austrii.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Rady
Przewodniczący